

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

ТРЕЋЕ ОДЕЉЕЊЕ

ОДЛУКА

Представка бр. 64232/16
Гордана НИШЕВИЋ ТАДИЋ
против Србије

Европски суд за људска права (Треће одељење), на заседању Одбора
24. септембра 2018. године у саставу:

Pere Pastor Vilanova, *председник*,

Branko Lubarda,

Georgios A. Serghides, *судије*,

и Fatoş Aрасі, *заменик секретара Одељења*,

С обзиром на горе наведену представку поднету 21. октобра 2016.
године,

После већања, одлучује како следи:

ЧИЊЕНИЦЕ

Подноситељка представке, госпођа Гордана Нишевић Тадић, је
српска држављанка, рођена 1966. године и живи у Новом Саду.
Подноситељка представке је адвокат.

Владу Србије (у даљем тексту: „Влада“) је заступао њен заступник
госпођа Н. Плавшић.

А. Околности предмета

1. Чињенице истакнуте од стране подносиољке представке

1. Дана 21. октобра 2016. године, подносиољка представке је
поднела представку којом је истакла притужбе у односу на правичност
и дужину предмета у контексту грађанског поступка који се тиче
власничких права над одређеном имовином.

2. Према поднесцима подносиоце представке, предметни парнични поступак је започет у априлу 2002. године, а она је била један од три иницијална тужиоца. Првостепена пресуда је донета у јуну 2013. године, а другостепена пресуда у октобру 2013. године. У децембру 2013. године, подносиоца представке је изјавила жалбу пред Уставним судом, који је донео своју одлуку у априлу 2016. године. Подносиоца представке се пред Судом жалила према члану 6. и члану 1. Протокола бр. 1 у вези са правичношћу и дужином трајања парничног поступка, и тражила накнаду у износу од EUR 20,000.

2. Чињенице истакнуте од стране Владе

3. На основу чињеница и докумената из списка предмета, притужба подносиоце представке у погледу трајања поступка је достављена Влади 5. октобра 2017. године, док је притужба у погледу правичности проглашена неприхватљивом након доставе. Предложено је и пријатељско поравнање у износу од EUR 3.000. Подносиоца представке је прихватила пријатељско поравнање, док је Влада доставила своја запажања.

4. Међутим, у својим поднесцима, Влада је навела да је спорни парнични поступак заиста покренут 2002. године, али само од стране два тужиоца, А.Х. и М.Х.В., искључујући подносиоцу представке. Тек је у новембру 2011. године подносиоца представке обавестила првостепени суд да ће се придружити поступку као трећи тужилац, што је потврђено и прихваћено на рочишту одржаном у марту 2013. године. У прилог овим тврдњама, Влада је доставила копије поднеска подносиоце представке од новембра 2011. године и записника са рочишта одржаног у марту 2013. године. Поред тога, Влада је тврдила да се одлука Уставног суда из априла 2016. године није односила на подносиоцу представке. Уставни суд је о притужбама подносиоце представке одлучио касније, у октобру 2017. године. У прилог овој тврдњи, Влада је доставила копију одлуке Уставног суда од 31. октобра 2017. године.

ПРИТУЖБА

Подносиоца представке се жалила да је дужина парничног поступка била неспојива са захтевом „разумног рока“.

ПРАВО

5. Влада, међутим, није покренула питање злоупотребе права подносиоце представке на подношење представке. У својим запажањима, Влада је тврдила да је подносиоца представке пропустила да поднесе своју притужбу у погледу прекомерног трајања поступка и захтев за исплату нематеријалне штете у оквиру своје уставне жалбе, као и да је спорни парнични поступак у случају подносиоце представке трајао само две године, те да је, стога, притужба у погледу прекомерног трајања поступка неоснована.

6. У свом одговору на запажања Владе, подносиоца представке је изјавила да су иста „без значаја“ и да је правилно исцрпела сва расположива правна средства на домаћем нивоу. Такође је поднела захтев за исплату нематеријалне штете у износу од EUR 3.000.

7. Суд подсећа да члан 35. став 3(а) Конвенције дозвољава проглашавање неприхватљивом сваку представку за коју сматра да „представља злоупотребу права на појединачну представку“.

8. У пресуди *S.A.S. (S.A.S. против Француске [ВВ]*, бр. 43835/11, ЕСЉП 2014 (изводи)), Велико веће је утврдило следеће:

„66. С тим у вези, Суд подсећа да је примена ... [члана 35. став 3 (а)] ... „ванредна процесна мера“ и да се концепт „злоупотребе“ односи на њено уобичајено значење, наиме, штетно вршење права носиоца истог на начин који није у складу са сврхом за коју је то право дато (види *Miroļubovs и други против Летоније*, бр. 798/05, став 62, од 15. септембра 2009. године). С тим у вези, Суд је приметно да је, да би се таква „злоупотреба“ утврдила на страни подносиоца представке, потребно да се покаже не само недоследност са сврхом права на представку, већ и одређена сметња правилном функционисању Суда или несметаном вођењу поступка пред истим (на истом месту, став 65.).

67. Суд је ту одредбу применио у четири врсте ситуације (види *Miroļubovs и други*, цитирану горе, ст. 62-66). Прво, у случају представки за које је познато да се заснивају на нетачним чињеницама (види *Varbanov против Бугарске*, бр. 31365/96, став 36, ЕСЉП 2000-Х), било да су документа у спису фалсификована (види, на пример, *Jian против Румуније* (одлука), бр. 46640/99, од 30. марта 2004. године) или услед пропуста да се Суд обавести о битном доказу за његово разматрање предмета (види, на пример, *Al-Nashif против Бугарске*, бр. 50963/99, став 89, од 20. јуна 2002. године, и *Kerechashvili против Грузије* (одлука), бр. 5667/02, од 2. маја 2006. године) или о новом битном развоју догађаја током поступка (види, на пример, *[Gross против Швајцарске [ВВ]*, бр. 67810/10, ст. 35. и 36, ЕСЉП 2014, и] *Predescu против Румуније*, бр. 21447/03, ст. 25-27, од 2. децембра 2008. године). Друго, у предметима где је подносилац представке употребио посебно непријатне, презриве, претеће или провокативне изразе у својој преписци са Судом (види, на пример, *Řehák против Чешке Републике* (одлука), бр. 67208/01, од 18. маја 2004. године). Треће, у случајевима где је подносилац представке намерно прекршио поверљивост преговора за пријатељско поравнање (види, на пример, *Hadrabová и други против Чешке Републике* (одлука), бр. 42165/02 и 466/03, од 25. септембра 2007. године, и *Decseuinck против Француске* (одлука), бр. 47447/08, од 13. децембра 2011. године). Четврто, у предметима где је подносилац представке у више наврата слао

безначајне и очигледно неосноване представке налик на представку коју је раније поднео и која је проглашена недопуштеном (види *Anibal Vieira & Filhos LDA u Maria Rosa Ferreira da Costa LDA против Португала* (одлука), бр. 980/12 и 18385/12, од 13. новембра 2012; види такође одлуке Комисије *M. против Уједињеног Краљевства*, бр. 13284/87, од 15. октобра 1987. године, и *Philis против Грчке*, бр. 28970/95, од 17. октобра 1996. године).“

9. Ако се вратимо на предметни случај, Суд примећује да га непостојање Владине првобитне примедбе у вези са злоупотребом права на представку не спречава да питање разматра *proprio motu*. Заиста је на самом Суду, а не на Туженој држави да прати како подносилац представке поштује процесне обавезе одређене Конвенцијом и његовим Пословником (види *Miroļubovs u други*, цитиран горе, став 70.). Суд, према томе, има и право и обавезу да то прати узимајући у обзир све релевантне информације, било да их достављају саме стране у предмету или су јавно доступне на други начин (види *Зарубица против Србије* (одлука), бр. 35044/07 и две друге представке, став 30, од 18. јуна 2015. године).

10. С обзиром на горенаведено, а нарочито зато што је подносиатељка представке свесно засновала своју представку на нетачним чињеницама и није доставила Суду потпуну и важећу документацију, као и због тога што је она сама адвокат, због чега је јасно да је требало боље да познаје Пословник и праксу Суда, Суд сматра да понашање подносиатељке представке представља злоупотребу права на појединачну представку у смислу члана 35, став 3(а) Конвенције.

ИЗ ОВИХ РАЗЛОГА, СУД, ЈЕДНОГЛАСНО,

Проглашава представку неприхватљивом.

Састављено на енглеском језику и прослеђено у писаном облику 18. октобра 2018. године.

Fatoş Aracı
Заменик секретара

Pere Pastor Vilanova
Председник